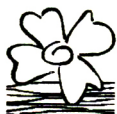
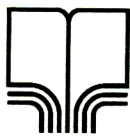

رولد دال

کتاب و نوبه

نشر چشمه

ماتیلدا

تصویرگر: کوئنتین بلیک
ترجمه‌ی محبوبه نجف‌خانی

فهرست

۱۱ کتاب‌خوان
۲۸ آقای وُرم‌وود دلال بزرگ ماشین
۳۷ کلاه و چسب قطره‌ای
۴۶ روح
۵۸ ریاضیات
۶۶ مردی با موهای نقره‌ای
۷۷ دوشیزه هانی
۹۵ خانم ترانچبال
۱۰۴ والدین
۱۱۶ پرتاب چکش
۱۳۴ بروس باگتروتر و کیک
۱۵۲ لَوندر
۱۶۰ آزمون هفتگی
۱۸۰ اولین معجزه
۱۹۱ دومین معجزه
۱۹۹ کلبه‌ی دوشیزه هانی
۲۱۶ داستان دوشیزه هانی
۲۳۰ اسامی
۲۳۵ تمرین
۲۴۰ سومین معجزه
۲۵۲ خانه‌ی جدید

کتاب خوان

پدر و مادرها آدم‌های عجیبی هستند. حتی اگر فرزندشان مزخرف‌ترین بچه‌ی دنیا باشد، باز هم فکر می‌کنند او بهترین است. زیاده‌روی بعضی از پدر و مادرها از این هم بیش‌تر است. آن‌ها به قدری کورکورانه از بچه‌ها تعریف می‌کنند که خودشان هم باورشان می‌شود فرزندشان واقعاً نابغه است.

خب، اشکالی هم ندارد، رسم روزگار این است. اما وقتی پدر و مادرها از هوش و ذکاوت فرزند نفرت‌انگیزشان برای ما داد سخن می‌دهند، آن موقع است که فریاد می‌زنیم: "یک لگن بیاورید! دارد حالم به هم می‌خورد!"

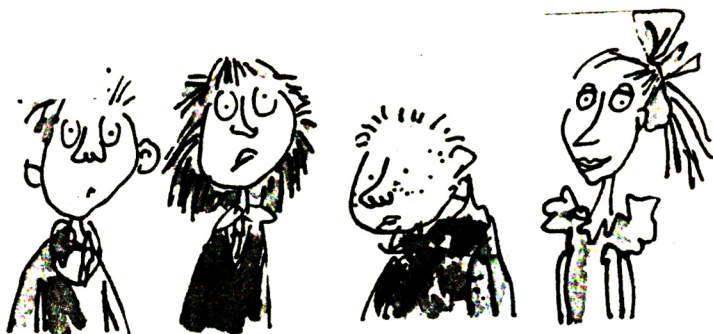
بیش‌تر از همه، معلمان مدرسه از شنیدن چنین مزخرفاتی از والدین مغرور و از خود راضی عذاب می‌کشند. اما موقع نوشتن گزارش آخر نیمسال تحصیلی، نوبت آن‌هاست که تلافی کنند. اگر من معلم بودم،

برای بچه‌های چنین والدین دلباخته‌ای یک آش درست و حسابی می‌پختم. برایشان می‌نوشتم: «پسر شما، ماکسیمیلیان^۱، بچه‌ی گند و مزخرفی است. امیدوارم شما کسب و کاری خانوادگی داشته باشید تا بعد از تمام کردن مدرسه، دستش را آن‌جا بند کنید، چون او در هیچ جهنم‌دَرّه‌ای کار پیدا نخواهد کرد.» یا اگر آن روز احساساتی بودم، می‌نوشتم: «واقعیت عجیب این است که اندام شنوایی ملخ‌ها در دو طرف شکم‌شان قرار دارد. دختر شما، وِنِسا^۲، اگر بخواهم درباره آموخته‌هایش در نیمسال گذشته قضاوت کنم، ابداً اندام شنوایی ندارد.»

1. Maximilian

2. Vanessa

یا حتی ممکن است بررسی عمیق‌تری در تاریخ طبیعی بکنم و بگویم: «زنجره شش سال از عمرش را به شکل کرم حشره در زیرزمین می‌گذراند و فقط حدود شش روز به صورت موجودی آزاد از نور خورشید و هوا استفاده می‌کند. پسر شما، ویلفرد^۱، شش سال از عمرش را در این مدرسه به شکل حشره گذرانده و ما هنوز منتظریم تا از پيله‌اش بیرون بیاید.»

دختر کوچولویی موذی هم ممکن است مرا وادار کند که بگویم: «فیونا^۲ مثل کوه یخ، زیبایی سرد و بی‌روحی دارد؛ اما بر خلاف کوه یخ، مطلقاً چیزی زیر سطح ظاهری‌اش ندارد.»

فکر کنم از نوشتن گزارش‌های پایان نیمسال تحصیلی برای چنین بچه‌های مزخرفی در کلاس حسابی لذت ببرم. اما صحبت در این باره کافی است. بگذریم.